

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 340. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm15995.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sigurds Moder, Hjørdise eller Valkyrien, var nemlig, efter sin Gemal Sigmund Volsungs Fald i *Tydskland*, ført fangen til *Danmark* af *Alf Kongesøn*, men vandt snart hans Hjerte og dermed en god Væрге for sin lille Søn, der slægtede sine Kæmpe-Fædre paa og fik tidlig Lyst til at reise udenlands paa det *Gothiske* Handværk, baade for at hevne sin Fader og for at øve sine Kræfter og prøve sin Lykke. Til denne Reise fik han af den *Danske Konges Stald Fuldblods-Hesten Grane*, som i lige Linie nedstammede fra "*Sleipner*", havde *Mandevind*, og skyede hverken Ild eller Vand, saa han var god til et anderledes stort *Væddeløb*, end man nu seer enten paa *Nørre-Fælled* eller selv ved *Epsom*; men til Kæmpe-Handværket hørde fremfor Alt et mageløst Sværd, og det var tilvisse *Gothes Sværdet Gram*, som *Odin* selv havde foræret *Sigmund Vol sung*, men det sprang itu, da *Sigmunds Lykke* brast, og det var ikke alle Grov-Smede, der kunde raade Bod paa saadanne Brøst. Der fandtes imidlertid dog en Smed i Kong *Hjalpreks* Gaard, som kunde det, og 341da han spiller en Hoved-Rolle i den store *Gothiske Tragedie*, maae vi lære at kiende ham lidt nøiere. Hans Navn var *Regin*, og, som alle det gamle Nordens Kunstnere, var han en *Dværg* at see til, men der stak dog en Jette i ham, og det En af de Argeste, som man kan høre baade paa den Oplysning, han gav om *Jetternes Guld-Alder*, og paa *Smede-Lønne*, han betingede sig for at lave det *Gothiske Kæmpesværd*. Med *Jette-Glæde* fortalde han nemlig *Sigurd* et Æventyr om, hvordan hans Fader, *Reidmer* Jette, spillede Giæk med Guderne, og pinde et heelt Læs Guld af dem, og skiøndt *Jette-Æventyr* om Guderne naturligviis kun er at regne for Bespottelser, maa jeg dog her, for Sammenhængens Skyld, snakke Jetten efter Munden og fortælle, at engang, da *Børs Sønner: Odin, Hæner, og Loke* vandrede sammen, slog *Loke* en *Odder* ihjel, der sad paa en Aabrink og tyggede i Søvn paa en Lax, og med Bælgen kom de om Aftenen til *Reidmer* Jette og bad om Nattely, men da Jetten saae *Odder-Bælgen*, paastod han, det var Skindet af hans kiære Søn, som pleiede at fiske i den Forklædning, og han truede *Aserne* med, at de skulde aldrig slippe levende bort, med mindre de baade fyldte og dækkede *Odder-Bælgen* med det røde Guld. *Loke* vidste nu ikke bedre Raad end at laane et Fisker-Net af *Ran*, den gamle Havmands Kone, og fange *Dværgen Andvar*, som var hovedrig og levede som en *Gedde* i *Andvars-Fos*, og da Gedden kom i Garnet, kiøbde han ganske rigtig sit Liv for sine Skatte, men der var dog een Guld-Ring, han ingenlunde vilde miste, og da *Loke* tog den fra ham med *Vold*, lyste *Dværgen* Forbandelse over den, som han smuttede ind i Bjergtet, og spaaede, at den skulde blive til Bane for alle sine og Skattens Eiermænd. Dette, sagde *Regin*, begyndte nu ogsaa snart at gaae i Opfyldelse, for min Broder 342*Fofner*, det Skarn, slog vor Fader ihjel og vilde ikke unde mig et Gran af Guldet, men ligger som en Drage og ruger over det paa *Glitter-Heden*, og skal jeg lave *Gram*, maa du love mig at slaae ham ihjel og give mig hans *Hjerte* til Mande-Bod. Det Løfte gjorde *Sigurd* heller end gierne, og saasnart han havde hevnet sin Fader paa *Sachserne*, drog han med *Regin* til *Glitter-Heden*, gav *Fofner-Dragen* hans Livsbrød, og stegde hans *Hjerte* til Bod for hans paa *Troldeviis* hjertelskende Broder, men han kom derved til at brænde sin *Finger*, stak den uforvarende i *Munden*, og fik derved saamegen Forstand paa *Fugle-Sproget*, at han hørde, ikke blot een lille Fugl, men syv smaa Fugle syngende om, at *Regin* vilde forraade ham, men at naar han blot fik et stakket Halsbeen, vilde *alt Guldet* tilfalde *Seier-Herren*, og denne *Fugle-Sang*, som har forført saamange Kæmper, forførde da ogsaa *Sigurd Volsung* til selv at blive Forræder og myrde *Regin* i Søvn.